

stille noget Ændringsforslag. I denne lille særskilte Betænkning fremhæver dette Mindretal, at det kunde have ønsket Lovforslaget videregaaende i forskellige Retninger. Men samtidig indrømmer Mindretallet, at Lovforslaget er saa vigtigt og indeholder saa væsentlige Fremskridt, at det ogsaa har været dette Mindretal magtpaaliggende at faa Lovforslaget fremmet, og da der dernæst er taget Hensyn, skyldigt Hensyn til, hvad Mindretallet har fremført indenfor Udvalget, undlader det af disse Grunde at stille særskilte Ændringsforslag. Saaledes staaer altsaa hele Udvalget paa de Par enkelte Punkter nær, som jeg har nævnt, enigt om at indstille de Ændringer, der staa i Betænkningen, til den højtærede Ministers og dette Tings Velvillie. Under Arbejdet have alle Medlemmer været besjælede af Ønsket om at gøre deres bedste, for at man kunde naa frem med dette Lovforslag, saa at det kunde komme til at træde ud i Livet. Heri ligger jo en Anerkendelse af, at der er Trang til dette Lovforslag, og at der fra Statens Side bør gøres noget overfor de Børn, som leve under saadanne Forhold i deres eget naturlige Hjem, at de vanskeligt vilde kunne blive gode Borgere til Held for sig og for Samfundet. Over dette er hele Lovforslaget jo bygget.

Af de Hovedsynspunkter, der have været gjorte gældende indenfor Udvalget, og hvorom der har været den bedste Enighed, skal jeg ganske kortelig nævne et Par. Der har i Udvalget været Enighed om, at man, naar man skulde skride til, hvor det var nødvendigt, at faa Børnene opdragne udenfor Hjemmet og derigennem altsaa fratage Forældrene deres naturlige Forældremyndighed, burde gaa varsomt frem. Selv om det nemlig tilsyneladende ikke er noget videre godt Hjem, Børnene færdes i, skal man — derom var hele Udvalget enigt — være forsigtig, idet man jo dog paa en Maade sønderriver det Baand, som er det naturlige, Baandet mellem Forældre og Børn. Derfor har Udvalget stillet ret indgribende Ændringer med Hensyn til Valget af Værgeraadet, som skal tage sig af dette Forhold. Dertil skal jeg senere komme tilbage, naar jeg kortelig gennemgaar Ændringsforslagene. Et andet Punkt, hvorom der har været Enighed i Udvalget, er dette, at der har været gjort saa smukt og saa godt et Arbejde herhjemme i vort Land for at tage sig af saadanne forsømte Børn, at det vilde være ret uheldigt og utaknemmeligt gjort, hvis denne Lov skulde forhindre dette Arbejdes Fortsættelse. Der-

for har man stadig haft for Øje, at Lovens Rammer kunde blive saadanne, at den private Virksomhed kunde fortsættes.

Endelig skal jeg nævne, at der ogsaa har været fuld Enighed om, at det, som sker her med Børnene og ogsaa med Forældrene, saa lidt som muligt — ja slet ikke — bør have Karakteren af at være en Straf. Tværtimod, det skal være en Hjælp, en Hjælp til Forældrene og særlig en Hjælp til Børnene. Derfor har det været Udvalget magtpaaliggende at give Lovforslagets enkelte Bestemmelser saadanne Rammer og saadanne Udtryk, at det ikke skal faa Udseende af, at det, at Børnene tages fra Forældrene og opdrages ad offentlig Vej, om jeg saa maa sige, er en Straf, der overgaar dem. Nej, det er en Hjælp, der rækkes Hjemmene og særlig Børnene. Det har derfor, som sagt, været Udvalget magtpaaliggende, saa vidt muligt, at udslette de Udtryk, der kunde tyde paa, at det skulde være noget i Retning af Straf. Endnu skal jeg kun nævne, at der ogsaa har været fuld Enighed i Udvalget, hvad de særlig vanskelige Børn angaar, at Staten der har den Pligt, straks at oprette Anstalter, hvor de kunne tages under Forsorg, og hvor de kunne opdrages. I Rigtigheden af de to sidste Synspunkter, som jeg her har nævnt, er Udvalget ogsaa blevet bestyret ved de Forhandlinger, Udvalget har haft med Børnehjemsforstandere og Forstandere for Optagelseshjem og Plejehjem, som vi have haft Samraad med om, hvorledes vi bedst skulde forme Lovforslaget. De have været enige med os i, at disse Opdragelsesanstalter endelig ikke maatte faa Karakteren af at være Strafanstalter, og at det private Initiativ, den private Foretagsomhed ikke altid kunde slaa til for særlig vanskelige Børn, men at her maatte Staten træde til. Derfor søger Udvalget fastlaet, hvad jeg senere skal komme til, naar jeg nævner Ændringsforslagene, at Staten skal oprette mindst et Par saadanne Opdragelsesanstalter, og at dette skal ske, saa snart gørligt er.

Jeg skal derefter kortelig gennemgaa Ændringsforslagene, og jeg skal sige til ærede Medlemmer, at de ikke skulde være forbavsede eller kede over disse 53 Ændringsforslag, thi en hel Del af dem er Redaktionsændringer, som ere fremkomne derved, at der er indskrevet en ny Paragraf, hvorved en hel Række af Numre maa ændres. Den Slags Ændringer skal jeg gaa let hen over og kun nævne de Ændringer, der indeholde en Væsensforskel fra det oprindelige Lovforslag. — Det første Æn-